

116-013

บทบาทของคณะสังฆ์ในเรื่องการศึกษา
ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปู儒จอมเกล้าเจ้าอยุธยา

นางสาวพาสนา กิตติการ

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาด้วยวิชาศึกษาทั่วไป

ภาควิชาประวัติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๔

I 15345154

008443

THE ROLE OF BUDDHIST SANGHA IN EDUCATION
DURING THE REIGN OF KING CHULALONGKORN

Miss Phasana Kithavorn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of History

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวขอวิทยานิพนธ์	บทบาทของคณะสังชีในเรื่องการศึกษาในรัฐสมัยพระบาทสมเด็จพระปูเจดจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
โดย	นางสาวพาสนา กิตติราษฎร์
ภาควิชา	ประวัติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ พื้นเมือง
	อาจารย์ ดร. มิภา บุญธรรม

ข้าพเจตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรมหาบัณฑิต

.....
.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประคิริ บุญธรรม)

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ มิภา พิทักษ์ไพรawan)

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ พื้นเมือง)

.....
.....
(อาจารย์ ดร. มิภา บุญธรรม)

.....
.....
(ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวศย์)

.....
.....
(ศาสตราจารย์ วิลาศวงศ์ พงศ์ศุภกร)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

บทบาทของคณะสังคมในเรื่องการศึกษาในรัชสมัยพระ
บาทสมเด็จพระปูจุจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ชื่อนิสิต

นางสาวพาสนา กิจถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ พุ่มเพชร
กร. มีกา บุญธรรม

ภาควิชา

ประวัติศาสตร์

ปีการศึกษา

๒๕๖๒

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาและวิเคราะห์บทบาทของคณะสังคมในการให้
การศึกษาแก่สามัญชน ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปูจุจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นยุค
แห่งการปรับปรุงและพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน การศึกษาเป็นสิ่งที่มีที่พระองค์
ทรงเห็นว่าสามารถใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาがらสังคมที่เป็นทรัพยากรที่สำคัญ
ที่สุดของชาติ และเพื่อส่งเสริมการแพร่ขยายของวัฒนธรรม อุดมการทางสังคมและการเมืองของส่วนกลางออกไปยังท้องที่ต่าง ๆ เป็นการสร้างสำนึกรักความเป็นชาติ
ให้เกิดขึ้นกับประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งจะกระทำได้โดยอาศัยคณะสังคมที่เป็นบุคลที่สังคม
ไทยทุกหน่วยยอมรับให้ช่วยเหลือรักในการนี้

เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น พระบาทสมเด็จพระปูจุจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัวจึงได้นำการศึกษาระบบโง่เรียน (Formal Education) เข้ามาใช้เพื่อ
ปรับปรุงระบบการศึกษาแบบดั้งเดิมของไทยโดยการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นในวัด กวัด
เหตุนั่ง ไก่ การปรับปรุงระบบการบริหาร การปกครอง และการศึกษาของคณะสังคม
ครั้งใหญ่ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อนโยบายด้านการศึกษาของรัฐได้ แต่ปัจจุบัน
และปัจจุบันการศึกษายังมีอยู่อีกมากซึ่งล้วนแล้วแต่จะมีผลกระทบต่อความสำเร็จ และ
ความล้มเหลวในการจัดการศึกษาเพื่อสามัญชนโดยคณะสังคม

อย่างไรก็ตามจากประวัติศาสตร์อันยาวนานที่พระสัมมาโคตทำหน้าที่ในการศึกษามาโดยตลอดนั้น จึงยังคงเหลือสิ่งที่มีคุณค่าสำคัญอยู่จำนวนปีจุนน ลัง เหล่านั้นคือความผูกพันของชาวไทยที่มีความคุ้มครองจากเจ้าปีจุน ไม่ใช่สิ่งใดๆ ก็ไม่สามารถแทนที่ได้ แต่ในปัจจุบันนี้ ความคุ้มครองของเจ้าปีจุนน ลัง ไม่ได้เป็นสิ่งที่สำคัญเท่าเดิม แต่เป็นสิ่งที่มีความหมายทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญมาก ที่สุด ที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญและรักษาไว้เป็นมรดกโลก ที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและศิลปะที่สูง ตลอดรวมถึงการอนุรักษ์การศึกษาที่มุ่งการปลูกฝังค่านิยมจริยธรรม ซึ่งได้กลายเป็นเป้าหมายหนึ่งของแผนการศึกษาของชาติไทย ตลอดจนมา。

Thesis Title The Role of Buddhist Sangha in Education
 during the Reign of King Chulalongkorn

Name Miss Phasana Kithavorn

Thesis Advisor Associate Professor Dr. Vali Na Pompejr
 Dr. Thida Buntham

Department History

Academic 1981

ABSTRACT

The objective of this thesis is to study and analyze the roles of the Buddhist Sangha concerning their contribution to Thailand's education in the reign of King Chulalongkorn, the period which was well recognized for its reformation and development in all aspects. Education, as deemed by the King, was an important resource of the country, and encouraging cultural expansion and decentralization of social and political ideologies to the provincial areas. This, in a way, would create the consciousness of national unity among the people in general. Only with the cooperation of the Buddhist monks, who were highly esteemed by Thai people in general, could the implementation of such plan be carried out successfully.

An attempt was made by King Chulalongkorn to achieve the aforementioned goal by the introduction of the Formal

Education System for the first time to reconstruct the traditional Thai educational system by establishing schools in various temples. In order to serve the educational policy of the country, major changes were made. Still, problems and obstrucles prevailed which somewhat had an effect upon the success and shortcomings of the provision of education for common people by the Buddhist Sangha.

However, from the long known historical record of educational activities carried out by the Buddhist monks, some remaining valuable traits may be observed, e.g., the devotion of Thai people towards Buddhism, the moral value which people in the society have high respect for the people who are engaged in teaching career. With the general belief that monks are teachers, the well-thinkers, teachers have become the symbol of individuals whom ones must show high respect and gratitude towards. Certainly, this is not an exception for the educational value. The emphasis on the study of moral values has always become and important objective of the Thai educational plan.

งานวิจัยนี้ไม่อาจจะสำเร็จลุล่วงไปได้ หากไม่ได้รับกำลังใจและความสนับสนุน
อย่างเต็มที่จากคุณพ่อคุณแม่ พี่ชาย และน้อง ๆ ตลอดระยะเวลาของการศึกษาและการทำงาน
วิจัยนี้ ที่กินระยะเวลาเกินไปจนทำให้เหงาจะสิ้นหวัง แต่เพรษบุคคลอันเป็นที่รักยิ่ง
ประสงค์จะ เน้นความสำเร็จของผู้เขียน จึงได้คิดทันแต่เดิมสละความประการค้าง ๆ เป็นเหตุ
ให้ผู้เขียนต้องก้มหน้าก้มตาทำงานวิจัยนี้จนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. วีระ พล ป้อมเพชร และ ดร. มีนา
บุญธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่ง และรองศาสตราจารย์
ธีรวิทย์ พิภกษ์ไพรawan ศาสตราจารย์ ดร. วิทย์ วิเศษเวศย์ ศาสตราจารย์วิล沙วงศ์
พงศ์ศรีบุตร ที่ได้ให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัยเรื่องนี้

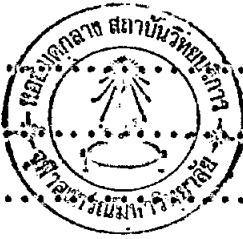
ผู้เขียนขอขอบคุณโครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ได้รุ่มมาให้
ความสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อการวิจัย ซึ่ง เป็นพันธกิจหนึ่งที่ได้ช่วยให้ผู้เขียนพยายามทำงาน
จนสำเร็จ

ผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือค้านเอกสารและข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ยิ่งจากพระคุณเจ้า
แห่งวัดบวรนิเวศ จึงขอรบกวนมั่นสักการช่วยพระคุณไว้ ณ ที่นี่

สำหรับความช่วยเหลือจากคุณหัวหน้าศูนย์ฯ ชูสวัสดิ์ และคุณสุรพิทย์ กิตติบุตร ที่ได้รุ่มมา
อ่านต้นฉบับพร้อมกับให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ยิ่ง คุณสุทธิพันธ์ ชุมธรรมันท์ คุณดวงพร
สุวรรณชัยยงค์ คุณภารณ์ เจริญจิตรา ที่ได้เป็นธุระเรื่องงานพิมพ์ คุณอัมพร ศักดิ์เสรี
คุณอัจฉรา กาญจโนมัย คุณอภิวันท์ กาญจนสุขที่ได้ให้ความสนับสนุนด้านกำลังใจ และคุณพัชรา
หล่ออุบล ผู้ให้ความช่วยเหลือทุก ๆ อย่าง เมื่อถูกขอร้อง เป็นลิ่งที่ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งและ
ประทับใจเป็นที่สุด

ผู้เขียนรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อพระคุณเจ้าพระราชาภูมิ คุณแผ่นดิน ตีคติราษฎร์
ภูมิวุฒิ โอดารามย์ คุณอัจฉรา กาญจโนมัย และ Mr. Stephen Zack ผู้ให้ทำงาน
วิจัยทางประวัติศาสตร์การศึกษา และบทบาทของคณะสงฆ์ภาคอุ ซึ่งผลงานของท่านเหล่า
นี้คือส่วนสำคัญในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่ผู้เขียนต้องประสบห่างจากการทำวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิติกร รวมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
บทนำ.....	๙
ที่	
บทที่	
๑. ลักษณะการศึกษาในสังคมไทยโบราณ.....	๖
— การศึกษาของคณะสงฆ์ในสังคมไทยโบราณ.....	๒
— การศึกษาของพระราษฎร์ในสังคมไทยโบราณ.....	๑๕
— ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของสังฆ์และพระราษฎร์.....	๓๙
— ความเชื่อถือในทางการศึกษาของไทย.....	๓๔
๒. ลักษณะการศึกษาโดยทั่วไปของพระราษฎร์ในราชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.....	๔๖
— สาเหตุแห่งการนำการศึกษาระบบโรงเรียนเข้ามาใช้.....	๔๖
— สมเด็จกรมพระยาคำรงราชานุภาพับงานด้านการศึกษาในระยะตน...	๕๕
— เจ้าพระยาภาสกรวงศ์กับงานบริหารด้านการศึกษา.....	๖๕
— การริเริ่มปรับปรุงการศึกษาของไทยหลังจากการเสด็จประพาสญี่ปุ่นเป็นครั้งแรกของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว.....	๗๙
๓. บทบาทโดยทั่วไปของคณะสงฆ์ที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา.....	๘๐
— สาเหตุและอุปนิสัยในการให้คณะสงฆ์ดัดแปลงการศึกษา.....	๘๐
— อิทธิพลของชีวประวัติความตကดคิดความเชื่อทางพุทธศาสนาและสังคมมุสลิม.....	๘๖
— บทบาทของสมเด็จพระบรมราชสมเด็จฯ ในการพัฒนาชีววิถีภูมิภาคในสังคมการศึกษา.....	๙๖
— บทบาทของสถาบันการศึกษาชั้นสูงของสังฆ์ในการจัดการศึกษา.....	๙๙๖

บทที่		หน้า
๓	— การปักกรองของคณะสังฆะเกียวเนื่องกับการศึกษา.....	๑๗๖
๔. การบริหารงานด้านการศึกษาโดยคณะสังฆะ.....		๑๗๖
— การจัดการศึกษาตามมุ่งหมายเบื้องภายในของการบริหารงานของ กรมพัฒนาชีวมวลไวรส.....		๑๗๖
— ลักษณะการจัดการศึกษาตามหัวเมืองให้เป็นแบบสากลโดยคณะสังฆะ.....		๑๘๐
— ปัญหาและอุปสรรคในการขยายการศึกษา.....		๑๘๓
— ความเห็นที่จะจัดการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕.....		๑๙๖
— โครงการปรับปรุงการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๖.....		๑๙๖
— จุดเริ่มต้นแห่งการท่องการศึกษาเริ่มแยกออกจากวัด.....		๒๐๗
๕. สรุป.....		๒๐๘
บรรณานุกรม.....		๒๑๕
ภาคผนวก.....		๒๑๖
ประวัติการศึกษา.....		๒๑๖

สารบัญรายการ

	หน้า
๑ คําราส่วนระหว่างผู้เรียนและผู้สอนพระปริยัติธรรมใน พ.ศ. ๒๕๓๗	๓๓
๒ ตารางรายพระนามสมเกียรติพระสังฆราชและสมเกียรติพระสังฆราชเจ้าแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ในสมัยสมบูรณ์ภูมิพลอดุลยเดช.....	๑๐๐
๓ รายวิชาที่กำหนดเป็นหลักสูตรสำหรับการเดาเรียนของโรงเรียนวัดบวรนิเวศ.....	๑๙๖
๔ ตารางแสดงจำนวนโรงเรียนและนักเรียนระหว่างพ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๓๗ ๑๖๔	๑๖๔
๕ แผนผังแสดงแผนการจัดการศึกษาของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๗๕

บันทึก

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัสดุเป็นสถาบันทางศาสนาที่ได้ทำหน้าที่ให้ความรู้แก่ชนทุกรั้นในสังคมไทยให้อย่างกว้างขวางที่สุด เป็นระบบ เวลาติดต่อกันมาหลายร้อยปี บทบาทของวัสดุในการศึกษาเรียนรู้เป็นอย่างมาก ไม่ใช่เป็นครั้งแรกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปูชนียอดมกุฎราชโองการ เจ้าอยู่หัว ประเดิมที่น่าสนใจ คือ พระบาทสมเด็จพระปูชนียอดมกุฎราชโองการ เจ้าอยู่หัวไม่ได้ปฏิเสธบทบาทของวัสดุในการศึกษาในช่วงแห่งการปรับปรุงประเทศให้ทันสมัย ว่าเป็นสถาบันที่เก่าแก่แล้วมาย ไม่เหมาะสมที่จะ เป็นผู้ทำหน้าที่ในการศึกษาแก่สังคมอีกต่อไป พระองค์กลับมีพระราชประสงค์จะให้ระบบการศึกษาของราชอาณาจักร ให้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับศาสนาเพื่อการอบรมและปลูกปักปัญญาด้านจริยธรรม

ในนโยบายจัดการศึกษาแบบใหม่โดยการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นในวัด การอารามนาราชสังฆ์ให้เป็นผู้สอนและดำเนินการด้านการศึกษาแต่ระดับมูลคึกษาถึงประถมศึกษานั้น พระองค์ทรงส่งเสริมการศึกษาของคณะสงฆ์เพื่อให้สามารถปรับตัวให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการของตะวันตก และเพื่อสามารถคงสภาพแห่งความเป็นผู้นำทางวิชาชีวะ และทางวิถีชีวิตของลัทธิสังคมไม่ต้องห้ามบังคับสถาบันการศึกษารัตนสูงสำหรับคณะสงฆ์ขึ้นถึง ๖ แห่ง ในขณะที่ลามัญชนโดยทั่วไปยังไม่มีสถาบันการศึกษารัตนสูงในระดับนี้เลย การตราพระราชบัญญัติคลังเมะ ประกาศองค์คณะสงฆ์ ๑๗๙๗ ที่น่าจะจะมีอุดมุhungหมายเพื่อจัดการปักกรองคณะสงฆ์ให้เป็นระบบเบี่ยบเรียงร้อยเร้า ยังไม่มีการระบุให้เจ้าอาวาสวัดออกจนถึงเจ้าคณะมหาลิกมีหน้าที่คุ้มครองรักษาความสงบเรียบร้อยในวัดในความปักกรองคุ้มครองตนด้วย ซึ่งฝึกกับพระราชบัญญัติลักษณะปักกรองคณะสงฆ์ในสมัยต่อ ๆ มา จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาถึงทั้งคดีและความสามารถในการปรับตัวเชิงวิชาการของคณะสงฆ์ เพื่อสนองตอบต่อนโยบายของรัฐทั้งที่ใจกลางบ้านแล้ว อันเป็นระยะที่ลงขณะหลังโดยทั่วไปถูกห้ามหายจากอิทธิพลของอารยธรรมตะวันตก

จุดประสงค์

การวิจัยเรื่องนิรภัยคุ้มประสงค์ ๔ ประการคือ

๑. เพื่อศึกษาว่ารู้ให้ความสนใจต่อการศึกษาของสามัญชนในภูมิภาคต่างๆ อย่างแท้จริงหรือไม่ และมีวิธีการอย่างไร
๒. เพื่อให้ได้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่คุณภาพสูงมีให้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือรักษาอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการให้ด้วยตนเอง
๓. เพื่อศึกษาหาแนวทางการสนับสนุนของราษฎร และการรวมมือกับรัฐในการพัฒนาการศึกษาในห้องถันคน
๔. เพื่อให้เข้าใจถึงค่านิยมทางการศึกษาในปัจจุบันอันอาจเกิดจากภาระทำในอดีต

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การศึกษาของคุณภาพสูงในทันท้ายถึงการศึกษาด้านคันถั่วะ หรือการศึกษาพระปริบัติธรรมอันเป็นหลักสูตรแห่งการศึกษาทางพุทธศาสนา พระสังฆมหัศจดาน คันถั่วะจึงเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านอักษรวิธี มีความสามารถและบทบาทในสุนันเป็นครูของชาวบ้านในการสอนให้อ่านเขียนหนังสือ และอาจมีการถ่ายทอดศิลป์วิทยาการต่างๆ ตามความรู้ความสามารถของคนครัว

๒. งานวิจัยนี้จะไม่ครอบคลุมถึงการศึกษาของเด็กหญิงที่ต้องดูแลก้าวเด็กชาย เพราะความไม่สงบของพระสังฆที่จะให้การศึกษากับศรีได้

๓. งานวิจัยนี้นอกจากจะกล่าวถึงบทบาทโดยทั่วไปของความส่งเสริมในการให้การศึกษาแก่สังคมแล้ว จะໄค์เน็นเฉพาะความสำคัญและบทบาทของความส่งเสริมในการจัดการศึกษาตามหัวเมืองเพื่อกระร่วงกิจกรรมการ กระทรวงธรรมการจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาในเมืองหลวงมากกว่าความส่งเสริม

๔. ยศและตำแหน่งของบุคคลต่าง ๆ ที่กล่าวถึงจะใช้คำความจริงที่เป็นอยู่ในขณะนั้น

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ (Historical Approach) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก และนำเสนอบนแบบพรรณนาวิเคราะห์ Descriptive Analysis (Analytical Approach) เอกสารที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นหลักฐานชนิด (Primary Sources) ทั้งที่พิมพ์แล้วและยังไม่ได้พิมพ์ ໄค์แก่นั้งสือ โtocombinethroughresearch รายงานการประชุมนำเสนอคิสภาร รายงานการจัดการศึกษาและการศึกษาของผู้อำนวยการศึกษามูล ใบบอก บันทึกความคิดเห็น พระราชบัญญัติและประกาศ ของทางราชการ ลายพระหัตถ์ และพระนิพนธ์ของ สมเด็จพระมหาสุเมเจ้า กรมพระยาชีรราช วโรรส ฯลฯ ซึ่งเป็นเอกสารของกระทรวงต่าง ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง ฯลฯ นอกจากนี้ยังໄค์ใช้หลักฐานชนร่อง (Secondary Sources) เพื่อประกอบการวิจัย ໄค์แก่บทความต่าง ๆ จากหนังสือทั่ว ๆ ไป วิทยานิพนธ์ งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ห้องของชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

๑. จะໄค์เข้าใจถึงสภาพและเหตุผลอันแห่งร่องรอยในการขยายการศึกษาสู่ส่วนภูมิภาคต่าง ๆ
๒. เพื่อให้ทราบถึงนโยบาย และวิธีการจัดการศึกษาในรัฐสมัยพระบาทสมเด็จพระปูจุ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งໄค์เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในสมัยต่อมา

๑. เพื่อให้เข้าใจถึงกิจกรรมทางการศึกษาของประกาศในปัจจุบันอันเกิดจาก
การกระทำในอดีต

๒. เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหาในอดีต เพื่อเป็นแนวทางและตัวอย่างในการแก้ไข
ปัญหาในปัจจุบัน

เอกสารที่ปรากฏในเชิงօරรถ

เอกสารที่หอคณายเทคโนโลยี

พช.	หมายถึง หอคณายเทคโนโลยี
น.	" เอกสารกรหวงนคุราล
บ.	" เอกสารเบ็คเคล็ค
ม.	" เอกสารกรหวงมหาดไทย
ร.ล.	" เอกสารกรรมราชเลขิการ
ศ.	" เอกสารกรรมศึกษาธิการ
ศธ.	" เอกสารกรหวงศึกษาธิการที่ไม่ได้แยกตามรัฐบาล
สป.๒	" เอกสารส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
ร. ๕	" เอกสารรัฐบาลที่ ๕
ร. ๖	" เอกสารรัฐบาลที่ ๖

เอกสารที่วัดภารนิเวศวิหาร

พศ:	หมายถึง การคบะสังข
ศศ.	" การศึกษาในหัวเมือง
สศ.	" จกหมายเข้าออกส่วนพระองค์ของสมเด็จพระมหา สมบูรณ์เจ้ากรพระยาชิรญาณวโรรส

ค่าวัสดุ

ความหมายของคำว่า “ค่าวัสดุในงานวิจัย” เรื่องนี้
การศึกษา หมายถึง ชีวิตและการทุกชนิดที่สร้างพัฒนาหรือปรับปรุงบุคลิกภาพ
จิตใจ ลุभนิสัย และอุดมสมบูรณ์ของมนุษย์

การศึกษาอย่างเป็นทางการ หรือการศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) หมายถึง การศึกษาที่มีระบบเป็นแบบแผนตายตัว มีการวางแผนรัดกุมและเป็นระบบ กำหนดเวลาเรียน ห้านเรียน และหลักสูตรไว้แน่นอน เป็นการสอนเป็นเครื่องชี้นำ สำเร็จในการศึกษา ส่วนมากเรียนกันในโรงเรียน

การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non-formal Education) มีลักษณะ ตรงข้ามกับการศึกษาในระบบโรงเรียน คือไม่มีห้านเรียน ในเมืองเก่าที่เคยตัว เรียน ให้ทุกระดับลูกชุด บุรุษเรียนเลือกวิชาที่รู้ความสามารถพิเศษของการเรียน กิจกรรมใช้ตามใจตนเอง ของผู้เรียน วัดจากการกระทำ และความสามารถอันแฝง หรือบุรุษเรียนอาจ แต่งตัวตามความรู้ความสามารถของตัว